

Žaloba podaná 22. septembra 2014 – Niche Generics/Komisia**(Vec T-701/14)**

(2014/C 431/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Niche Generics Ltd (Hitchin, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: E. Batchelor, M. Healy, solicitors, a F. Carlin, barrister)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie,
- zrušil alebo znížil výšku pokuty, a
- zaviazal Komisiu na náhradu jej vlastných trov konania a uložil jej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne, ktoré jej vznikli v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa svojou žalobou domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie C(2014) 4955 final z 9. júla 2014 vo veci AT.39612 – Perindopril (Servier).

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia neurobila správne „nevyhnutne objektívne“ posúdenie toho, či patentová dohoda medzi žalobkyňou a spoločnosťou Servier spadá pod článok 101 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že na žalobkyňinu dohodu neuplatnila Usmernenia týkajúce sa výnimiek z nariadenia o transfere technológií.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia nesprávne z právneho hľadiska kvalifikovala dohodu ako porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ na základe „cieľa“.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia nesprávne uplatnila vlastné posúdenie „porušenia cieľa“ na osobitné okolnosti týkajúce sa žalobkyne.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia nesprávne z právneho hľadiska dospela k záveru, že dohoda vykazuje účinky nekalej súťaže.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na alternatívnom tvrdení, že Komisia nesprávne z právneho hľadiska pripustila, že dohoda spĺňa kritéria na uplatnenie výnimky podľa článku 101 ods. 3 ZFEÚ.
7. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia porušila žalobkinine právo na obhajobu a zásadu riadnej správy vecí verejných tým, že viedla konanie s nátlakom, pokiaľ ide o dokumenty, ktoré sú predmetom právnej ochrany.
8. Ôsmy žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania pri výpočte pokuty tým, že zaobchádzala so žalobkyňou rozdielne ako so spoločnosťou Servier, a to bez objektívneho dôvodu.
9. Deviaty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia porušila zásadu proporcionality, svoje vlastné usmernenia na udeľovanie pokút a ustálenú prax, keď žalobkyňa uložila pokutu.

10. Desiaty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia porušila článok 23 ods. 2 nariadenia Rady č. 1/2003⁽¹⁾ tým, že išla nad rámec maximálnej 10 % hranice pokút.
11. Jedenásty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ v súvislosti s výpočtom pokuty a posúdením závažnosti žalobkyninho porušenia.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 10. októbra 2014 – IPSO/ECB

(Vec T-713/14)

(2014/C 431/62)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: International and European Public Services Organisation (IPSO) v Spolkovej republike Nemecko (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka (ECB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Výkonnej rady ECB z 30. mája 2014, zverejnené 16. júla 2014, ktorým stanovila maximálnu dĺžku niektorých zmlúv dočasných zamestnancov poverených úlohami sekretárskej a administratívnej povahy na dva roky,
- zaviazal žalovanú na náhradu nemajetkovej ujmy ohodnotenej *ex aequo et bono* na 15 000 eur,
- zaviazal žalovanú na náhradu všetkých trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva žalobkyne na informácie a konzultácie tak, ako je to stanovené v článku 27 Charty základných práv Európskej únie a smernice č. 2002/14⁽¹⁾ a spresnené a vykonané rámcovou dohodou o uznávaní, výmene informácií a konzultácii a dohodou *ad hoc* z januára 2014 o vytvorení pracovnej skupiny pre dočasných zamestnancov, ktoré boli uzatvorené medzi ECB a IPSO, na jednej strane, a na porušení týchto dohôd, na druhej strane.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva na dobrú správu vecí verejných a najmä na práve na vypočutie, na práve na prístup k informáciám, procesné práva stanovené v článku 41 Charty základných práv Európskej únie.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2002/14/ES z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve – Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie o zastúpení zamestnancov (Ú. v. ES L 80, s. 29; Mim. vyd. 05/004, s. 219).